

Indywidualizacja pracy na lekcjach on - line

Zgodnie z regulacjami prawnymi wprowadzonymi przez MEN nauczyciel jest zobowiązany do indywidualizowania pracy z uczniem na obowiązkowych i dodatkowych zajęciach edukacyjnych zgodnie z potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi ucznia oraz jego możliwościami psychofizycznymi.

Indywidualizacja w kształceniu wg. Heleny Wolny jest jedną z nowszych zasad nauczania, która polega na uwzględnianiu przez nauczyciela, podczas nauki szkolnej, różnic między uczniami, będącymi w tym samym wieku. Różnice te dotyczą – zdolności, zainteresowań, tempa pracy, sposobów przyswajania wiedzy oraz motywacji uczenia się. (*H. Wolny, Zasada indywidualizacji w nauczaniu języka polskiego. Warszawa 1979*). Indywidualizacja obejmuje: odpowiednie podejście nauczyciela – dostrzeganie i rozumienie zróżnicowania poziomu rozwoju dzieci w grupie oraz indywidualnych doświadczeń determinujących ten rozwój, tworzenie warunków do rozwoju dziecka zgodnego z jego własnym tempem, uwzględniających indywidualne czynniki wpływające na rozwój dziecka, uwzględnianie możliwości i preferencji dzieci w zakresie sposobów uczenia się, zróżnicowanie form i metod pracy, indywidualizacja pracy w ramach obowiązkowych i dodatkowych zajęć edukacyjno-wychowawczych – odpowiedni dobór treści, metod i form pracy z dziećmi.

(Źródło: <https://www.experto24.pl/oswiata/ksztalcenie-i-wychowywanie/12-zasad-indywidualizacji-pracy-z-dzieckiem.html?cid=K000KN>)

Podstawą najnowszej koncepcji efektywnego uczenia się jest edukacja przez doświadczanie, czyli samodzielne odkrywanie, badanie, poszukiwanie, doświadczanie połączone z możliwością wyboru form i

technik pracy uwzględniających indywidualne zainteresowania i potrzeby dzieci oraz ich przeżycia. Zgodnie z ową koncepcją zadaniem nauczyciela jest inspirowanie, stymulowanie, pobudzanie oraz umożliwienie samodzielnego uczenia się. (*M.Jąder, Efektywne i atrakcyjne metody pracy z dziećmi, Kraków 2010*). Obok doświadczania niezmiernie ważna jest także obserwacja. Chęć naśladowania jest zdecydowanie większa niż chęć reagowania na polecenia. (*L.Warwick, Psychologia, tajemnice ludzkich uczuć, Gliwice 2008*).

Zauważanie odrębności każdego ze swoich uczniów jest dostosowywaniem treści, metod, organizacji nauczania i wychowania do ich indywidualnych potrzeb i możliwości. Uczymy się najlepiej wówczas, gdy bierze w tym procesie udział cała nasza osoba, czyli gdy uczymy się przez to: co słyszymy, co widzimy, co wyczywamy smakiem, co wyczuwamy węchem, czego dotykamy, co sobie wyobrażamy, co wyczuwamy intuicyjnie oraz co czujemy. (*M.Jąder, Efektywne i atrakcyjne metody pracy z dziećmi, Kraków 2010*).

W związku z sytuacją epidemiologiczną w kraju nauczanie stacjonarne zostało zawieszono natomiast zajęcia edukacyjne odbywają się w formie zdalnej. Dzięki nauczaniu on-line wzrasta samodzielność uczniów w procesie uczenia się – uczniowie przejmują większą odpowiedzialność za to czego i kiedy się uczą, zdobywają umiejętności zarządzania swoim czasem. Równocześnie postępuje indywidualizacja nauczania, uczniowie pracują własnym tempem, ich praca nie jest ograniczona dzwonkiem. Nauczycielowi w wielu sytuacjach, np. dzięki pracy z dokumentami on-line, łatwiej jest monitorować pracę uczniów, może szybko reagować, udzielać informacji zwrotnej poszczególnym uczniom, dostrzegać postępy i trudności.

Nauczanie on-line ma również znaczenie dla indywidualizacji nauczania i pogłębiania relacji nauczyciela z uczniami. Dzieje się to m.in.

dzięki okazji do kontaktu „jeden na jednego”. Nauczyciele poznają środowisko domowe swoich uczniów, ich rodzeństwo, zwierzęta, pasje i zainteresowania często widoczne w pokoju ucznia.

Niektórzy uczniowie lepiej radzą sobie w nauczaniu zdalnym niż tradycyjnym. Zdarza się, że uczniowie nieśmiali, często wycofani w klasie, chętniej angażują się w zadania on-line, korzystają z indywidualnych konsultacji z nauczycielem, śmieiej kontaktują się w swoich sprawach. Nauka zdalna, jeśli tylko uczeń ma odpowiednie warunki w domu, może również pomóc uczniom, którzy w klasie nie mogą się skupić z powodu wielu bodźców zewnętrznych. W domu łatwiej koncentrują się na nauce. Z kolei uczeń nieobecny na zajęciach, np. z powodu choroby, ma dostęp, przynajmniej do części materiałów, również po zakończeniu lekcji. Każdy może w dowolnym czasie wrócić do przerabianego materiału.

Bibliografia

M. Jąder, Efektywne i atrakcyjne metody pracy z dziećmi, Kraków 2010.

L. Warwick, Psychologia, tajemnice ludzkich uczuć, Gliwice 2008.

H. Wolny, Zasada indywidualizacji w nauczaniu języka polskiego. Warszawa 1979.

Źródło: <https://www.experto24.pl/oswiata/ksztalcenie-i-wychowywanie/12-zasad-indywidualizacji-pracy-z-dzieckiem.html?cid=K000KN>